

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **Ing. I. S., MBA**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017, č. j. MSK 62322/2017, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení předmětu řízení

1. Žalobce byl uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů účinných ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 14. 9. 2016 v 8:02 hodin v Ostravě - Slezské Ostravě na ulici Hladnovská, v blízkosti přechodu pro chodce u zastávky MHD Gymnázium, ve směru k ulici Michálkovická, jako řidič motorového vozidla tovární značky Audi, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kde je zákonem obecně stanovena rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, přičemž mu byla silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM naměřena okamžitá rychlost 63 km/h, kdy po odečtu možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h jel rychlostí nejméně 60 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 10 km/h. Tímto jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání mu byla uložena podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu sankce, a to pokuta ve výši 2 000 Kč. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb. ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodl o vině žalobce dne 29. 3. 2017 rozhodnutím pod č. j. SMO/119854/17/DSČ/Val, sp. zn. S-SMO/371442/16/DSČ tak, jak uvedeno v 1. odstavci odůvodnění tohoto rozsudku, a žalobci byla uložena sankce uvedená rovněž v 1. odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace obsahující úřední záznam, oznámení o přestupku a evidenční kartu řidiče, jakož i foto výstupu z měřícího zařízení, ověřovací list a osvědčení o školení v ovládaní měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM A.D.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání proti rozhodnutí Městskému úřadu Frýdlantu nad Ostravicí ze dne 29. 3. 2017, č. j. SMO/119854/17/DSČ/Val, sp. zn. S-SMO/371442/16/DSČ zamítl a napadené odvolání potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil jak k procesní, tak i k věcné stránce prvostupňového řízení, když se ztotožnil s jeho argumentací, neboť shodně jako správní orgán I. stupně, dospěl k závěru, že odvolatel (žalobce) se předmětného přestupku dopustil.

Obsah žaloby

4. Žalobce se proti napadenému rozhodnutí vymezení v následujících žalobních bodech:
(i) žalobce se dne 16. 3. 2017 (den před nařízeným ústním jednáním) dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, kde mu byl předložen nekompletní spis, především bez soupisu obsahu správního spisu, žalobce takový postup považuje za zásadní procesní pochybení, když žalobci bylo fakticky odepřeno právo seznámení se spisem; (ii) dle žalobce jsou svědecké výpovědi strážníků nepoužitelné, neboť jim byly kladeny návodné otázky.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření zopakoval svou argumentaci, kterou odůvodnil napadené rozhodnutí a v podrobnostech na ni odkázal. Navrhl zamítnutí žaloby.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

6. Dne 6. 2. 2017 byl žalobci doručen příkaz č. j. SMO/500151/16/DSC/Val, sp. zn. S-SMO/371442/16/DSC ze dne 28. 12. 2016, proti kterému žalobce podal včasný odpor. Následně bylo žalobci dne 26. 1. 2017 doručeno předvolání k ústnímu jednání na 8. 2. 2017. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí správního spisu je, mimo jiné, následující:

- oznámení k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 23. 9. 2016;
- tiskopis „oznámení přestupku“ ze dne 14. 9. 2016, sepsaný na místě;
- listina označena jako „dodatek k měření rychlosti dne 14.9.2016“ ze dne 14. 9. 2016, sepsána str. A. D.;
- úřední záznam zasahujícího policisty ze dne 8. 11. 2016, sepsaný str. H. Š.;
- výstup z měřicího zařízení a fotodokumentace přestupku;
- fotokopie ověřovacího listu č. 8012-OL-70339-15 silničního laserového rychloměru LTI 20/20 TruCAM, výr. č. rychloměru TC001220 ze dne 30. 10. 2015 s koncem platnosti dne 29. 10. 2016;
- fotokopie osvědčení školení k používání měřiče LTI 20/20 TruCAM č. 1181023/142 ze dne 26. 10. 2011;
- evidenční karta řidiče žalobce;
- omluva z nařízeného ústního jednání ze dne 2. 2. 2017;
- úřední záznam ze dne 8. 2. 2017 o nekonání ústního jednání dne 8. 2. 2017 s ohledem na omluvu obviněného (žalobce);
- předvolání k ústnímu jednání na 17. 3. 2017;
- úřední záznam ze dne 16. 3. 2017 o nahlížení do spisu;
- mapové podklady ze serveru google.com a mapy.cz;
- protokol o ústním jednání ze dne 17. 3. 2017, na kterém byly provedeny listinné důkazy a vyslechnuti svědci (strážníci A.D. a H. Š.);
- sdělení obviněného (žalobce) ze dne 17. 3. 2017 o důvodech neúčasti na ústním jednání, které proběhlo téhož dne;
- rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku ze dne 29. 3. 2017, č. j. SMO/119854/17/DSC/Val, sp. zn. S-SMO/371442/16/DSC.

7. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 19. 4. 2017 blanketní odvolání, které bylo doplněno dne 27. 4. 2017, a dne 9. 5. 2017 bylo odvolání předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje. Součástí správního spisu je též žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní úprava

8. Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*
9. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹.*
10. Podle ust. § 17 odst. 1 správního řádu *se v každé věci zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.*
11. Podle ust. § 36 odst. 3 věty před středníkem správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*

Právní posouzení věci samé

12. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřipustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
13. Soud po přezkoumání správních spisů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když nepřisvědčil žádné z žalobních námitek žalobce. K jednotlivým námitkám pak soud uvádí následující:
14. Krajský soud se neztotožňuje s **prvou námitkou** žalobce. Lze se ztotožnit s žalobcem v závěrech o důležitosti řádného vedení spisové dokumentace správními orgány v souladu s ust. § 17 odst. 1 správního řádu, neboť v opačném případě je vskutku omezeno právo účastníka řízení seznámit a vyjádřit se k podkladům, které správní orgán před svým rozhodnutím shromáždil, a to ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Obdobnou právní úpravu obsahoval i § 33 odst. 2 správního řádu z roku 1967, a lze proto v této souvislosti vycházet i z judikatury vztahující se k předchozí procesní úpravě správního řízení. Ústavní soud v nálezu ze dne 3. 3. 2005 sp. zn. II. ÚS 329/04 (N 39/36 SbNU 427) uvedl, že *„je porušením principu právního státu, který je zakotven v čl. 1 Ústavy České*

republiky, a práva na soudní ochranu a na soudní přezkum, vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny, pokud správní orgán nedá účastníku řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění ve smyslu § 33 odst. 2 správního řádu, a soud v rámci přezkumu správního rozhodnutí k této okolnosti nepřihlédne.“ Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2003, č. j. 5 A 152/2002-41 (všechna odkazovaná judikatura správního soudu dostupná na www.nssoud.cz) konstatoval, že „smyslem ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí mohl uplatnit své výhrady k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění, resp. aby mohl učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.“ Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56 dospěl k následujícímu závěru: „[n]ejvyšší správní soud rozpory ve vyjádření žalovaného konfrontoval s dokumenty obsaženými ve správním spise. S ohledem na kvalitu předloženého spisu Nejvyšší správní soud podotýká, že dle § 17 správního řádu každý spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a veškeré další písemnosti, které se vztahují k dané věci, nestanoví-li zákon jinak. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. března 2010, publ. pod č. 2119/2010 Sb. NSS). Dané pravidlo rozvádí zásadu spisového pořádku, resp. zásadu řádného vedení spisu, jejíž význam byl znám již v dobách římského impéria v podobě zásady „quod non est in actis, non est in mundo“ (co není ve spisech, není na světě). V současné době je tato zásada zakotvena v mnohých mezinárodních či unijních dokumentech, např. v podobě čl. 24 Evropského kodexu řádné správní praxe Evropské unie schváleném Evropským parlamentem dne 6. září 2001.“

15. Krajský soud po přezkoumání spisové dokumentace správního orgánu I. stupně, však v dnes projednávané věci nedospěl k závěru o porušení ust. § 17 odst. 1, resp. § 36 odst. 3 správního řádu, když jemu předložený spis sp. zn. S-SMO/371442/16/DSČ je zcela koherentní, je uvozen soupisem svého obsahu a též uvedené listiny obsahuje.
16. Avšak současný řádný stav ničeho nevypovídá o stavu spisu ke dni 16. 3. 2017, kdy byl předložen žalobci k nahlédnutí.
17. Z úředního záznamu ze dne 16. 3. 2017 o nahlížení do spisu (na čl. 29 spisu správního orgánu I. stupně) se podává, že žalobcem byl prostudován spis značky S-SMO/371442/16/DSČ v počtu 28 listů, a žalobce si ofotil strany 2 a 3 a úřední záznam podepsal. Soud konstatuje, že podle jemu předloženého spisového materiálu spis S-SMO/371442/16/DSČ skutečně obsahoval 28 listů. Soud tedy nemůže přisvědčit tvrzení žalobce o nekompletnosti spisu, když sám žalobce svým podpisem potvrdil, že spis obsahoval 28 listů, což odpovídá současnému stavu spisu při pohledu na něj ke dni nahlížení žalobcovu. Na tomto místě však nelze potvrdit ani vyvrátit tvrzení žalobce o tom, že se jednalo o volné listy bez spisového obalu a obsahu, nicméně tato okolnost je irelevantní, neboť žalobci byly předloženy listiny, které správní orgán v době nahlížení shromáždil a které, mimo jiné, využil ke svému rozhodnutí.
18. Pokud se následně žalobce neúčastnil ústního jednání konaného dne 17. 3. 2017, a to po řádném poučení o tom, že své právo podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu bude moci realizovat na závěr ústního jednání po provedeném dokazování, dále bez řádné omluvy, pouze s odkazem na svou vnitřní výhradu k vedení spisové dokumentace, pak se sám

připravil o možnost seznámení a vyjádření se k podkladům rozhodnutí, které správní orgán I. stupně shromáždil ke dni ústního jednání.

19. K námitce nedostatečného poučení v předvolání, se soud může vyjádřit pouze v obecné rovině, neboť žalobce nespecifikoval, v jakém rozsahu měl být správním orgánem I. stupně nesprávně poučen. Pokud měl žalobce na mysli nedostatky v poučení ve smyslu uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, pak soud odkazuje na předchozí argumentaci, že byl-li poučen, že své právo podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu může realizovat na závěr ústního jednání po provedeném dokazování, pak je takovéto poučení zcela konkrétní a odpovídající logice shromažďování a provádění podkladů, resp. důkazů ve správním řízení.
20. Druhá **žalobní námitka** je rovněž nedůvodná. K námitce stěžovatele, že svědkům byly kladeny návodné otázky, soud podotýká, že návodné, sugestivní či kapciózní otázky jsou principálně nepřipustné v jakémkoli právním procesu, správní řízení nevyjímaje (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 3 As 80/2013-18, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 5 Afs 12/2012-52, ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 86/2007-107, nebo ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3 Azs 195/2005-63). Takový typ otázek je nejen zapovězen správnímu orgánu, ale má důsledky i v případě, že takové otázky klade svědkům účastník řízení či jeho zástupce. Otázky, které vyslychanému předem podsouvají odpověď, předpokládají dosud nepotvrzené skutečnosti či mají vyslychaného nepozorovaně dovést k výpovědi, kterou si přeje vyslychající slyšet, snižují důkazní hodnotu získané výpovědi.
21. Krajský soud se též ztotožňuje, že otázka správního orgánu „*Viděl jste vozidlo po celou dobu jeho jízdy, kdy bylo prováděno měření rychlosti?*“, jež byla zasahujícím strážníkům položena, obsahově balancuje na hranici navádění k požadované odpovědi.
22. Podle názoru krajského soudu je předně nutné si položit otázku, zda částečnou konkretizaci a návodnost jedné či více otázek lze za daných okolností, s přihlédnutím k dostatku jiných důkazů, na jejichž základě bylo rozhodnuto, považovat za natolik závažné procesní pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. V obecné rovině u přestupku spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti a za situace, kdy přestupek je dokumentován výstupem z měřicího, jsou výsledky policistů důkazem nadbytečným (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70). V daném případě, však bylo namístě, aby svědeckou výpověď byly rozptýleny pochybnosti o místě měření, neboť výstup z měřicího zařízení uváděl jinou ulici než oznámení sepsané městskou policií. Soud považuje za podstatné, že strážníci se k tomuto rozporu vyjádřili bezprostředně a bez položení konkrétní otázky a rozpor vyjasnili. A konečně otázka možné záměny řidiče v předmětném řízení nebyla nikdy činěná spornou, a to ani v řízení před soudem, protože se fakticky jednalo o otázku nadbytečnou.

Závěr a náklady řízení

23. Závěrem pak soud konstatuje, že správní orgány se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci přestupku,

když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

24. Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl a ztotožnil se se závěrem správních orgánů.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodoval krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady, které by přesahovaly jeho obvyklou úřední činnost, nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. září 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně